

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Lhůta a povinnosti při vyrozumění oznamovatele o výsledku posouzení oznámení

Zákon č. [171/2023](#) Sb., o ochraně oznamovatelů, v platném znění („zákon“) stanoví, že v rámci vnitřního oznamovacího systému má být oznamovateli sdělen výsledek posouzení do 30 dnů (za určitých podmínek až 90 dnů) ode dne přijetí oznámení. Zákon však není jasný v tom, co vše představuje výsledek posouzení a zda se lhůta vztahuje i na informování o přijatých opatřeních.

Pravidla pro vyrozumění oznamovatelů obsahuje zejména § 12 zákona o ochraně oznamovatelů. Podle odst. 3 tohoto ustanovení je příslušná osoba povinna posoudit důvodnost oznámení a písemně oznamovatele vyrozumět o „výsledcích posouzení“ do 30 dnů ode dne přijetí oznámení. Pouze v případech skutkově či právně složitých lze tuto lhůtu prodloužit až o 30 dnů, a to nejvýše dvakrát.^[1] Zákon však nijak nespécifikuje, co se rozumí výsledkem posouzení. Znamená to, že stačí oznamovateli sdělit, zda je jeho oznámení vyhodnoceno jako důvodné, nebo je nutné ve lhůtě i přijmout nápravná opatření a o těchto opatřeních vyrozumět?

Výsledek posouzení ve smyslu zákona

Ustanovení § 12 odst. 5 zákona stanoví následek důvodného oznámení – příslušná osoba je povinna navrhnout povinnému subjektu opatření k předejití nebo nápravě protiprávního stavu. Následně povinný subjekt přijme navržené či jiné vhodné opatření. Ustanovení však mlčí ohledně toho, zda mají být tyto povinnosti splněny rovněž ve výchozí lhůtě 30 (případně až 90) dnů. Ustanovení § 12 odst. 5 *in fine* zákona pouze uvádí, že povinný subjekt vyrozumí o přijatém opatření příslušnou osobu *neprodleně*, příslušná osoba následně o přijatém opatření vyrozumí oznamovatele *bez zbytečného odkladu*.^[2] Podle § 12 odst. 6 zákona taktéž u oznámení nedůvodného příslušná osoba vyrozumí oznamovatele o informacích v tomto ustanovení uvedených *bez zbytečného odkladu*.

Nejasnost spočívá v tom, že zákon nijak nespécifikuje, co vše se rozumí výsledkem posouzení. Výsledek lze přitom spatřovat buď pouze ve vyrozumění oznamovatele o důvodnosti oznámení, nebo taktéž i o přijatých opatřeních povinným subjektem.

Pro výklad může být nápomocna Metodika Ministerstva spravedlnosti, která uvádí, že povinný subjekt je povinen vhodné opatření přijmout (cit.): „... *ideálně ve lhůtě určené pro vyrozumění o posouzení důvodnosti* (...).“^[3] Byť to tedy není zákonem normováno, doporučuje se ve lhůtě i přijmout příslušná opatření.^[4] Následné vyrozumění oznamovatele o přijatém opatření má být činěno bez zbytečného odkladu, rovněž v zákonné lhůtě. Takovýto postup je přitom namístě zejména proto, aby se povinný subjekt vyvaroval negativních důsledků uveřejnění informací oznamovatelem.

Právo oznamovatele uveřejnit informace

Paradoxně závažnější následek porušení povinností než peněžité sankce může být pro povinný subjekt právě uveřejnění informací oznamovatelem. Je proto zapotřebí dávat pozor na § 7 odst. 1 písm. c) zákona, který stanoví oznamovateli důvody pro tento postup. Jedním z nich je i situace, ve které:

- oznamovatel podal oznámení dle vnitřního oznamovacího systému a ministerstvu (případně pouze ministerstvu) a
- v zákonných lhůtách nebylo přijato vhodné opatření.

Nepřijetí „vhodného opatření“ dle zákona spočívá právě například i v nesplnění výše uvedené povinnosti povinného subjektu dle § 12 odst. 5 zákona. Na tomto místě mohou vzniknout výkladové pochybnosti pohledem § 12 odst. 5 *in fine* zákona, podle kterého povinný subjekt o přijatém opatření vyrozumí příslušnou osobu *neprodleně*, přičemž příslušná osoba vyrozumí oznamovatele *bez zbytečného odkladu*. Je otázkou, zda se má zákonnou lhůtou na mysli právě výrazivo „neprodleně“ a „bez zbytečného odkladu“, či zda má zákon na mysli onu lhůtu 30 (případně až 90) dnů.

Pro osvětlení lze však použít čl. 9 odst. 1 písm. f) směrnice o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie („směrnice“),^[5] který uvádí, že postup pro interní oznamování zahrnuje (cit.): „*přiměřenou lhůtu pro poskytnutí zpětné vazby oznamující osobě, jež nepřesahuje tři měsíce od potvrzení o přijetí oznámení (...)*“. Podle definice v čl. 5 odst. 13 směrnice se přitom „zpětnou vazbou“ rozumí (cit.): „*poskytnutí informací oznamujícím osobám o plánovaných či přijatých opatřeních a o důvodech těchto následných opatření*“.^[6] Unijní úprava tedy požaduje ve lhůtě i vyrozumění o opatřeních, nikoli pouze o výsledku posouzení důvodnosti. Lze proto určitě doporučit snažit se ve lhůtě stihnout i vyrozumět oznamovatele o přijatých opatřeních, aby se subjekt vyvaroval zejména riziku zveřejnění informací oznamovatelem (na sociálních sítích, v novinách apod.). Takový zásah do reputace by se totiž v praxi s největší pravděpodobností již nedal zhojit.

Přestupky

Nedodržení výše uvedených lhůt s sebou přináší pro příslušnou osobu i povinný subjekt rovněž hrozbu peněžitých sankcí. U příslušné osoby nepůsobí výklad větší obtíže – podle § 24 odst. 1 písm. c) zákona se příslušná osoba dopustí přestupku tím, že nevyrozumí oznamovatele o výsledku posouzení oznámení ve stanovené lhůtě. Za tento přestupek lze uložit pokutu až do výše 20 000 Kč. Naopak přestupkem příslušné osoby není, jestliže oznamovatele nevyrozumí o přijatých opatřeních. Takovéto porušení povinnosti, není-li založeno nečinností povinného subjektu, může povinný subjekt postihnout pouze soukromoprávně z důvodu neplnění povinností příslušné osoby podle § 11 zákona.^[7]

Komplikovanější je však udělení pokuty povinnému subjektu. Podle § 26 odst. 1 písm. g) zákona se povinný subjekt dopustí přestupku, jestliže nezajistí, aby byl oznamovatel vyrozuměn o výsledcích posouzení důvodnosti oznámení podle § 12 odst. 3 zákona. Podle písm. h) téhož ustanovení se povinný subjekt dopustí přestupku, nezajistí-li přijetí vhodných opatření k nápravě nebo předejití protiprávnímu stavu v návaznosti na podané oznámení podle § 9 odst. 2 písm. g) zákona. Za oba tyto přestupky je možné uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. U povinného subjektu však ve skutkové podstatě přestupku není vymezeno, zda je relevantní kterákoli ze lhůt uvedená v § 12 zákona. Metodika Ministerstva spravedlnosti potvrzuje, že povinný subjekt se vystavuje přestupkové odpovědnosti pouze v případě *absolutního* nepřijetí nápravných opatření.^[8] Z toho vyplývá, že přestupek povinného subjektu nespočívá v překročení lhůty podle § 12 zákona, nýbrž v úplném nesplnění zákonné povinnosti. Jinými slovy za přestupek by neměl být povinný subjekt sankcionován kupříkladu tehdy, jestliže sice příslušná opatření přijme, avšak několik dnů po lhůtě dle § 12 zákona.

Závěr

V souladu s výše uvedeným by tedy zákon měl být vykládán tak, že v zákonné lhůtě 30 (případně až 90) dnů je nutné nejen informovat oznamovatele o důvodnosti oznámení, ale též o přijatých opatřeních. Pouze samotná realizace přijatých opatření tak může probíhat po uplynutí lhůty. Ačkoli

za překročení lhůty nemusí povinnému subjektu bezprostředně hrozit peněžité sankce, újma může být povinnému subjektu způsobena aktivací práva oznamovatele na uveřejnění.

Lze proto jen doporučit, aby povinné subjekty, které se rozhodnou zavést vnitřní oznamovací systém, věnovaly jeho zavedení řádnou pozornost a nastavily vše tak, aby i komplikovanější záležitosti bylo možné vyřešit co možná nejrychleji a současně kvalitně. Tím si zajistí dodržení lhůt a vyvarují se hrozby sankce či uveřejnění informací oznamovatelem.

JUDr. Jan Šamlot,
advokát

LEGALITÉ

LAWYERS

[LEGALITÉ advokátní kancelář s.r.o.](#)

Václavská 12
120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 200 700
e-mail: office@legalite.cz

---

[1] V případě pověřeného zaměstnance pouze jednou, viz § 17 odst. 1 zákona.

[2] Přičemž § 12 odst. 2 zákona se použije obdobně.

[3] Viz s. 10 Ministerstvo spravedlnosti, Odbor střetu zájmů a boje proti korupci. Metodika k aplikaci zákona č. [171/2023](#) Sb., o ochraně oznamovatelů, ze dne 1. 8. 2023, dostupné >>> [zde](#).

[4] Shodně též s. 14 Ministerstvo spravedlnosti České republiky. Příručka pro příslušné osoby podle zákona č. [171/2023](#) Sb., o ochraně oznamovatelů, ze dne 10. února 2025, dostupné >>> [zde](#) (cit.): „Zákon explicitně nestanoví lhůtu pro přijetí nápravných opatření, lze ale dovodit, že by k tomu mělo dojít ideálně v lhůtě 3 x 30 dnů [(k tomu srov. přiměřeně § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 ZOO)], tedy v maximální lhůtě pro posouzení oznámení.“

[5] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie.

[6] Stejně tak bod 67 preambule směrnice hovoří o tom, že v daných přiměřených lhůtách by mělo za účelem rychlého řešení problému a zabránění zbytečnému zveřejnění informací dojít k (cit.): „... přijetí následných opatření a k poskytnutí zpětné vazby“.

[7] Podle § 11 odst. 2 zákona nesmí být příslušná osoba postihována toliko za řádný výkon své funkce. Neplnění povinností tak postihu vůči příslušné osobě ze strany povinného subjektu nebrání.

[8] Viz s. 10 Ministerstvo spravedlnosti, Odbor střetu zájmů a boje proti korupci. Metodika k aplikaci zákona č. [171/2023](#) Sb., o ochraně oznamovatelů, ze dne 1. 8. 2023, dostupné >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Hmotněprávní opatrovník obchodní korporace: mezi efektivní ochranou a zásahem do korporáční autonomie](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 32.: Konkurenční doložka](#)
- [Skryté ujednání v realitní smlouvě - zbytečná hra na schovávanou](#)
- [Odpovědnost člena voleného orgánu dle § 159 OZ a vymezení škody způsobené právnícké osobě](#)
- [Vnosy do společného jmění manželů a jejich valorizace v aktuální judikatuře Nejvyššího soudu a Ústavního soudu](#)
- [Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí](#)
- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)